

DE ZEVENDE HEMEL

Komedie in vier bedrijven

door

ARIS BREMER

TONEELUITGEVERIJ VINK B.V.
(Grimas Theatergrime verkoop)
Tel: 072 - 5 11 24 07
E-mail: info@toneeluitgeverijvink.nl
Website: www.toneeluitgeverijvink.nl

VOORWAARDEN

Alle amateurverenigingen die het stuk: **DE ZEVENDE HEMEL** gaan opvoeren, dienen in alle programmaboekjes, posters, advertenties en eventuele andere publicaties de volledige naam van de oorspronkelijke auteur: **ARIS BREMER** te vermelden.

De naam van de auteur moet verschijnen op een aparte regel, waar geen andere naam wordt genoemd.

Direct daarop volgend de titel van het stuk.

De naam van de auteur mag niet minder groot zijn dan 50% van de lettergrootte van de titel.

U dient tevens te vermelden dat u deze opvoering mag geven met speciale toestemming van het I.B.V.A. Holland bv te Alkmaar.

Copyright: © Anco Entertainment bv - Toneeluitgeverij Vink bv

Internet: www.toneeluitgeverijvink.nl

E-mail: info@toneeluitgeverijvink.nl

Niets uit deze uitgave mag verveelvoudigd en/of openbaar gemaakt worden door middel van druk, fotokopie, verfilming, video opname, internet vertoning (youtube e.d.) of op welke andere wijze dan ook, zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van I.B.V.A. HOLLAND bv te Alkmaar, welk bureau in deze namens de Uitgever optreedt.

Het is niet toegestaan de tekst te wijzigen en/of te bewerken zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van I.B.V.A. HOLLAND bv te Alkmaar, welk bureau in deze namens de Uitgever optreedt.

Vergunning tot opvoering van dit toneelwerk moet worden aangevraagd bij het Auteursrechtenbureau **I.B.V.A. HOLLAND bv**

Postbus 363

1800 AJ Alkmaar

Telefoon 072 - 5112135

Website: www.ibva.nl

Email: info@ibva.nl

ING bank: 81356 – IBAN: NL08INGB0000081356 BIC: INGBNL2A

Geen enkele andere instantie dan het IBVA heeft de bevoegdheid genoemde rechten van u te claimen, of te innen.

Auteursrechten betekenen het honorarium (loon!) voor de auteur van wiens werk door u gebruik wordt gemaakt!

Auteursrechten moeten betaald worden voor elke voorstelling, dus ook voor try-outs, voorstellingen in/voor zorginstellingen, scholen e.d.

Vergunning tot opvoering:

1. Aankoop van minimaal **9** tekstboekjes bij de uitgever.
2. U vult het aanvraagformulier in op www.ibva.nl of u zendt de aanvraagkaart (tevens bewijs van aankoop), met uw gegevens, naar I.B.V.A. Holland. Uw aanvraag dient tenminste **drie weken voor de eerste opvoering** in bezit te zijn van I.B.V.A. Holland.
3. U krijgt daarop de nota toegestuurd. Na betaling wordt u de vereiste vergunning toegestuurd.

Vergunning tot HER-opvoering(en):

1. U vult het aanvraagformulier in op www.ibva.nl of u zendt de aanvraagkaart met uw gegevens naar I.B.V.A. Holland. Uw aanvraag dient tenminste **drie weken voor de eerste opvoering** in bezit te zijn van I.B.V.A. Holland.
2. U krijgt daarop de nota toegestuurd. Na betaling wordt u de vereiste vergunning toegestuurd.

Opvoeringen zonder vergunning zijn niet toegestaan en strafbaar op grond van de Auteurswet 1912. Zij worden gerechtelijk vervolgd, terwijl de geldende rechten met 100% worden verhoogd. Het tarief wordt met 20% verhoogd voor opvoeringen waarvoor geen toestemming werd aangevraagd binnen drie weken voorafgaand aan de voorstelling.

Het is verboden gebruik te maken van gekregen, geleende, gehuurde of van anderen dan de uitgever gekochte tekstboekjes.

**Rechten BELGIË: Toneelfonds JANSSENS, afd. Auteursrechten,
Te Boelaerlei 107 - 2140 Bght ANTWERPEN Telefoon (03)3.66.44.00.
Geen enkele andere instantie heeft de bevoegdheid genoemde rechten
van u te claimen, of te innen.**

PERSONEN:

TRUI - hoogzwangere uitzendkracht ca 30 jaar

MARA-JOAN - aanhangster van de Mara-beweging, ca 45 jaar

SOPHIE - vroegere verloskundige, nu gescheiden vrouw, ca 50 jaar

LOT - gedetineerde op weekendverlof, ca 35 jaar

FROUKE - huisvrouw met eetprobleem, ca 50 jaar

ANNA - ambtenaar openbaar ministerie, lesbisch, ca 40 jaar

TAMARA - sportvrouw, ca 30 jaar

STEM - mannenstem uit luidsprekers

MAN - macho figuur maar volkomen passief, zonder tekst (een etalagepop is ook mogelijk)

DECOR:

De boerderij “De Zevende Hemel” is omgebouwd tot conferentieoord en cursuscentrum. We zien de stal die omgebouwd is tot een ontmoetingsruimte. Rechts is een uit boerenhout getimmerde balie. Daarachter een deur met als opschrift: kantoor. Rechtsachter een deel van een ladder, waarlangs men een slaapzolder bereikt. Links is een deur naar keuken en andere vertrekken. Een lage maar grote ruwhouten tafel staat in het midden met nog ruwer houten banken. In de achterwand “echte” stalramen.

EERSTE BEDRIJF

Op de tafel zit Mara-Joan in de lotushouding, gekleed in een wijd wit gewaad met daarop een rode M geborduurd, zij mediteert en maakt daarbij een doordringend zoemend geluid dat klinkt als Maaaaaraaaaaa; Trui komt binnen, een jonge hoogzwangere vrouw met slobbertrui, ze loopt moeilijk en zucht vaak; ze staat stil en bestudeert de vrouw op de tafel.

TRUI: *(na enige tijd)* Als u bent uitgezoemd... *(Mara-Joan stopt en kijkt met blijde glimlach naar Trui)*...had ik graag dat u uw gat ergens anders plekte. De tafel is volgens de ARBO-normen niet geschikt om op te zitten. *(ze loopt over naar rechts, stopt bij de balie, start daar de computer)* En ik had nu graag uw inschrijfkaart.

MARA-JOAN: O, maar ik ben nu juist zo héérlijk in Mara.

TRUI: En moet dat héérlijks op de tafel gebeuren?

MARA-JOAN: Om in Mara te geraken zoek je eerst een plat vlak. Alleen een plat vlak is geschikt als meditatieplek. *(Mara-Joan hervat het zoemen)*

TRUI: *(vanachter de balie naar de tafel, tilt deze aan een kant zover op dat M-J van de tafel op de vloer glijdt)* Hier zit men áán tafel en niet eròp! *(door de inspanning doet haar buik pijn)*

MARA-JOAN: Wat doet u nu? Ik was in Mara!

TRUI: Niet op de tafel!

MARA-JOAN: Maar de tafel is als plat vlak uitermate geschikt.

TRUI: Ga op de vloer. Groter plat vlak hebben we hier niet.

MARA-JOAN: Ik doe het thuis altijd op tafel.

TRUI: Als u liever naar huis gaat...

MARA-JOAN: O nee, o nee, o nee. *(gaat staan)* Bent u zwanger?

TRUI: Dat zou best eens het geval kunnen zijn.

MARA-JOAN: Hoe ver bent u heen?

TRUI: Ik word hoe langer hoe zwanger. En nou wil ik uw inschrijfkaart. En u moet dit formulier tekenen. *(legt M.J. een papier voor)* Dat zijn de huisregels. Als u tenminste mee wil doen dit weekend.

MARA-JOAN: En of ik dat wil! Ik heb onmiddellijk op de advertentie gereageerd. *(diept uit een plooi van haar gewaad een bewijs van inschrijving, een kaart met pasfoto, geeft deze aan Trui)* We zijn al te veel alleen in het zoeken naar Mara in de dorre woestijn van deze maatschappij. Waar moet ik tekenen? *(tekent het papier bij Trui's vinger)* Om dan positief te blijven is het zo nodig om andere zoekenden te ontmoeten. Ben ik de eerste? Ik heb nog niemand

van de anderen gezien. Maar ik voel ze wel. In de geest zijn ze er al. We zijn allen zoekend.

TRUI: *(bekijkt de kaart, controleert deze met een lijst op de computer)* Nou, één “van de anderen” is er al. Ze is hierboven. Ook zoekend.

MARA-JOAN: Zie je wel, dat voelde ik al. Op zoek naar Mara.

TRUI: Nou, ze is meer op zoek naar een mán.

MARA-JOAN: Wat? Een man?

TRUI: Ja, dat is zo’n wezen als jij en ik maar dan met wat andere onderdelen.

MARA-JOAN: Maar er zouden hier toch alleen vrouwen zijn?

TRUI: Ze kan dan ook heel lang zoeken. *(over de foto)* Bent u dit?

MARA-JOAN: Toen was ik nog niet in Mara.

TRUI: Hier zit u tenminste nog gewoon op een stoel. Heet u echt Hutje? Johanna Hutje. Daar kan je met Sinterklaas tenminste nog ‘ns leuk op rijmen.

MARA-JOAN: Ik heet nu Mara-Joan. Zou u mij alsjeblieft zo willen noemen, dit weekend.

TRUI: Ik vind Hutje makkelijker te onthouden. En hier staat ook uw echte naam op. *(werpt haar een brede polsband toe)* Om de linkerpols doen. Goed strak.

MARA-JOAN: Het spijt me echt, maar dat is tegen Mara. Wij dragen uitsluitend dit als sieraad. *(toont het portret aan haar ketting)*

TRUI: Wie is die baardaap? Sinterklaas?

MARA-JOAN: Dit is Pramatha Mara! Pra-ma-tha Mara. Onze grote inspirator en leidsman. Naast hem is niemand, laat staan boven hem. Daarom is dit portret het enige sieraad dat wij dragen.

TRUI: O, maar dit is geen sieraad! Dit is een identificatieband. ARBO-voorschrift voor het volgen van cursussen. Het moet ook van de fiscus. Het moet van de politie. En het moet van de organisatie. En het moet van mij!! Duidelijk?

MARA-JOAN: Dus iedereen, ook mijn zusters, dragen dit?

TRUI: *(toont dat ze zelf ook een polsband draagt)* Zelfs ondergetekende. Sterker: als Mara hier zelf zou wezen, zou de regel ook voor hem gelden. *(naar deur links)*

MARA-JOAN: Eh... mevrouw...

TRUI: De naam is Trui.

MARA-JOAN: Trui, hoe laat is de eerste Marafistatie?

TRUI: Mara-wat? O, als u de cursus bedoelt, nou, dat hoort u nog. Lang iedereen is er nog niet en het is me hier een zootje ongeregeld. Ik ben in de keuken, of wat daarvoor doorgaat. De dames zullen toch ook gevoed moeten worden.

MARA-JOAN: Wie van mijn zusters in Mara komen er nog meer?

TRUI: Ik heb de lijst echt niet in mijn hoofd. Als ik iets wil weten kijk ik wel op de computer.

MARA-JOAN: Mag ik zelf even kijken?

TRUI: Dat mag u niet. Wat u wel mag is een gillette geven als er weer "een zuster" komt. *(af)*

(Mara-Joan wacht tot Trui weg is, gaat dan achter de balie, ze voelt aan de kantoordeur, die is gesloten, dan bekijkt ze de lijst op de computer, het is duidelijk dat de inhoud haar bevreemdt, ze drukt wat toetsen, is kennelijk op zoek naar meer gegevens; Sophie komt op door de entree met koffer, gaat naar de balie, wacht even maar M-J merkt haar niet op)

SOPHIE: Mevrouw! *(M-J schrikt hevig, ze probeert onhandig terug in het programma te komen, maar kennelijk brengt ze daarmee de computer op hol)* Is het goed dat ik hier even mijn bagage parkeer?

MARA-JOAN: Error 21? *(knikt, druk doende met het toetsenbord)* O, Mara, o Mara!

SOPHIE: De naam is Sophie. Met P.H. En Faleur. Dat weer met een F. Als u het goed vindt laat ik de koffer hier even staan. Ik moet terug naar de taxi. Het was net teveel om in één keer mee te nemen en de chauffeur zit aan zijn stoel gekleefd.

MARA-JOAN: Ja.. nee.. natuurlijk... Heeft u verstand van computers?

SOPHIE: Nee, o nee. Ik ben er zelfs als de dood voor. Ik denk altijd dat, als ik er al naar wijs, er iets onherroepelijks vreselijks gebeurt. Dat ze doorbranden of uit elkaar spatten en dat dan alles verkeerd gaat, dat er geen trein meer rijdt of juist allemaal tegelijk en dat op hetzelfde spoor, dat er vliegtuigen uit de lucht gaan vallen, dat soort dingen. Ik blijf er van af! Ik red me evengoed wel. Ik ga dan ook zelf de rest van mijn bagage halen, hoe vermoeid ik ook ben.

MARA-JOAN: Wil ik.... helpen dragen?

SOPHIE: O nee, o nee! Hercules haal ik zelf, daar komt een ander niet aan. *(naar entree)* Ik ben in een wipje terug! *(af)*

MARA-JOAN: In een wipje terug... *(wanhopig bezig met het toetsenbord)* Kon ik maar terug! Waarom doe ik dit toch altijd? Waarom in Mara's naam blijf ik niet met mijn handen van.... Mara.... Natuurlijk. *(spreidt haar handen boven de computer, sluit de ogen en zoemt zacht)* Maaaaaraaaaaa.....

SOPHIE: *(op, houdt een heel klein mandje in beide handen pal voor haar gezicht)*

Dacht jij dat baasje je vergeten was? Dat zou baasje toch nooit doen. *(kijkt even naar M-J, die doorzoemt)* Wij blijven altijd bij elkaar, dat weet je toch. Jij en ik gaan hier een paar dagen logeren. En dan gaan we saampjes aan onze relatie werken, jij en ik. Maar eerst gaan we even met deze mevrouw praten. *(voor M-J, maar deze reageert niet)* Mevrouw is nog even bezig. Dan gaan wij toch even rustig wachten... *(gaat zitten, mandje op schoot)* Wij hebben alle tijd. *(S. kijkt blij rond, haar blik blijft bij M-J hangen, ze glimlacht, schraapt haar keel en begint mee te zoemen, maar als ze een tweede stem erbij bedenkt schrikt M-J op)*

SOPHIE: U hebt een mooie sopraan.

MARA-JOAN: O! Bent u al terug? U zou toch...?

SOPHIE: *(toont mandje)* Dit is hem!

MARA-JOAN: Ah. Dit is...?

SOPHIE: Hercules!

MARA-JOAN: Hercules? *(komt achter de balie vandaan)*

SOPHIE: Ik noem hem ook wel Cuul, maar voluit is het Hercules.

MARA-JOAN: *(bij S.)* En hij zit daarin?

SOPHIE: Ze hadden geen kleinere mandjes. Wel, een beetje ruimte waardeert hij wel. Wat jij, Cuul? Zal baasje je nu maar even laten rondlopen? Even de benen strekken. *(tot M-J)* Hij heeft aanleg voor trombose. En spataderen. Ja, ja... rustig maar. *(maakt van het mandje een piepklein deurtje los)* Kom maar, Cuul, maar wel bij het baasje blijven.

MARA-JOAN: Hij is zeker wel erg klein?

SOPHIE: Is de uwe dan groter? Ho, ho, Hercules! Ik zei: bij het baasje blijven. Ach, de lieverd is wat van de wijs door de reis. Wat ik vragen wilde, moet hij bij de anderen slapen of mag hij bij mij?

MARA-JOAN: O, mevrouw, weet u, van mij mag het natuurlijk, maar... eigenlijk ga ik daar niet over.

SOPHIE: Ah. O. Nee, nee... Cuul, Cuul, niet zo ver!

MARA-JOAN: Bijt hij?

SOPHIE: Wat zegt u nu?

MARA-JOAN: Of hij bijt?

SOPHIE: Natuurlijk bijt hij! Anders waren wij toch niet hier. *(M-J doet een stapje terug)* Pas op! U gaat bijna op hem staan. Tot nu toe bijt hij alleen mij. Hij is nogal éenkennig.

MARA-JOAN: Maar is hij niet in Mara dan?

SOPHIE: Dat weet ik niet, ik heb hem nog maar kort. In Mara zegt u?

MARA-JOAN: Mara zegt dat wij elkaar geen pijn mogen doen.

SOPHIE: O! Nou maar dan is Hercules beslist niet in Mara! Begrijp me goed, ik vind het niet erg dat hij mij wel eens bijt, dat is zijn natuur, maar hij bijt zo door, hè. *(tegen H.)* Ja, jij bent een kleine boef, ik zie je wel, baasje heeft je wel in de gaten. *(tegen M-J)* Mevrouw, tot bloedens toe soms. Maar ja, wie weet wat voor jeugd hij heeft gehad. Want dat laat sporen achter! En daar gaan wij dit weekend dus even flink aan werken. Moet ik nog iets officieels doen? Iets tekenen?

MARA-JOAN: O, maar u denkt... nee.. het zit anders.

SOPHIE: Ah. U zit op het kerkkoor?

MARA-JOAN: Waarom denkt u dat?

SOPHIE: Uw kleding. En dat daarnet, was dat niet... u zong toch , eh... kom... Gregoriaans?

MARA-JOAN: Ik was in Mara! Ik ben hier ook voor de cursus, net als u.

SOPHIE: U was daar zo ... bezig daar... *(korte stilte)* Maar u bent ook cursist. Waar is die van u dan?

MARA-JOAN: Die van mij?

SOPHIE: Ik vraag me af hoe Hercules op de andere zal reageren. Is de uwe ook groen?

MARA-JOAN: Als u Mara bedoelt...

SOPHIE: Hercules is zo groen als gras.

MARA-JOAN: Ik weet niet precies wat u bedoelt, maar Mara is meer... transparant. En dat geeft veel inzicht. En daar kan uw Hercules veel baat bij hebben. Zijn wij niet allen zoekend?

TRUI: *(op door zijdeur met een groenteblik)* Een blikopener! Een doodgewone blikopener! Is er niet! Ik zoek me te pletter naar... *(ziet S.)* O. Mevrouw komt ook voor een cursus?

SOPHIE: O ja, en we hebben me daar toch een zin in!

TRUI: *(tot M-J, achter de balie)* Ik dacht dat u een gillette zou geven als er iemand was?

SOPHIE: O, maar mevrouw had het veel te druk voor gillette's.

TRUI: Met zoemen zeker?

SOPHIE: Ja! Hoe weet u dat?

TRUI: Op de tafel?!

SOPHIE: O nee, mevrouw zoemde daar. *(knikt naar de balie)*

TRUI: Zat ze nu op de balie!?

SOPHIE: Nee, erachter. Ze was bezig met...

MARA-JOAN: *(valt in de rede)* O! Een blikopener! U zoekt een blikopener! Ah! Zo'n apparaat om een blik te openen?

TRUI: Nee, om mijn nagels te knippen, nou goed! *(tot Sophie)* Ik zal u eerst even in het systeem uitvlooien. Als het lukt tenminste, want alles is voor mij hier ook nieuw. *(naar de balie)*

MARA-JOAN: Goed, ik ben al ingeschreven. Ik ga wel even op zoek.

TRUI: Naar Mara zeker?

MARA-JOAN: Nee, naar een blikopener. Mara leidt mij daar heen. O ja. Ik voel het al.

SOPHIE: Wilt u ook naar Hercules uitkijken? Ik zie hem nergens meer.

MARA-JOAN: Groen, zei u?

TRUI: Kan mij niet schelen. Al is-ie paars. Als ik er maar een blik mee open krijg.

MARA-JOAN: Ik begin in de keuken... *(zoemend naar de zijdeur)*
Maaaaaraaaaaa....

TRUI: En niet op de aanrecht zitten zoemen! De afwas mag u wel doen. *(achter de balie)* Mara droogt wel af. Met zijn baard. *(M-J af)*
Zo, nu uw kaart graag. *(Sophie loopt naar de balie, maar let goed op waar zij haar voeten zet)* Wat 'n zootje, niet eens een blikopener... *(ziet S. vreemd stappen)* Is er iets?

SOPHIE: Ik ben als de dood dat ik op hem stap.

TRUI: Op hem stap?

SOPHIE: Is hij niet daar achter bij u?

TRUI: Wie?

SOPHIE: Moet u niet met zwangerschapverlof?

TRUI: Zover is het nog niet.

SOPHIE: Het begint al in te dalen. U kunt mij niets wijsmaken. Hoe is de bloeddruk?

TRUI: Die schiet omhoog bij nieuwsgierige vragen. *(geeft Sophie een formulier)* Onderaan tekenen. De volledige naam. Papierwinkel! Vraag me niet waarvoor Die zakkenwasser laat me gewoon zwemmen.

SOPHIE: Wie? *(tekent het formulier)* De vader?

TRUI: Die liet me ook zwemmen, maar ik heb het nou over mijn werk. Ik kom hier vanmorgen van het uitzendbureau, krijg in vijf minuten instructies voor een heel weekend. Vervolgens verbergt meneer zich in het kantoor en doet de deur op slot. *(kijkt verbijsterd naar het scherm)* Potdomme!

SOPHIE: Iets niet helemaal in orde?

TRUI: Er is niks in orde! Nou krijg ik die verrekte lijst niet meer te pakken! Het is allemaal Error zus en Error zo. Dat apparaat doet van alles, maar niet wat ik wil.

SOPHIE: *(geeft haar kaart)* Ik weet niets van die apparatuur en ik wil

het ook niet weten.

TRUI: (*driftig in de weer met het toetsenbord*) Het is net als met alles hier: een zootje, een zootje, een zootje!

SOPHIE: Die mevrouw kon er ook al niet mee overweg.

TRUI: Welke mevrouw?

SOPHIE: Die in die... wat is het... jurk met die M erop. Ze zat aan de knopjes en later stond ze er boven te zoemen. Ik dacht nog waarom? Zo'n ding zoemt al uit zichzelf.

TRUI: Heeft die malloot aan de computer gezeten?

SOPHIE: Malloot? Zij had het over Mara. Ik vraag me af of zij de hare onder die jurk draagt. (*van de ladder daalt Lot*) Ik houd Hercules in een mandje.

TRUI: Waar ben ik in terechtgekomen? (*drukt beide handen plat op het toetsenbord*) Klereding!!

LOT: Hé, troel! (*naar de balie*)

TRUI: De naam is Trui.

LOT: Je wordt bedankt, Trui! "Zoek er maar eentje uit". Ik heb de hele zolder afgezocht! Geen vent te bekennen!

SOPHIE: Er zouden hier toch ook alleen dames zijn?

LOT: Ben jij bedonderd, ik wil een vent!

TRUI: (*slaat op het toetsenbord*) Kloteding!

LOT: Dat zeg ik, een vent.

SOPHIE: Begrijp ik het goed? U zocht hierboven naar... een man?

LOT: Zij zei: zoek er één uit!

TRUI: Ik bedoelde: zoek een bed uit.

LOT: Hoor 'ns, dat is een kwestie van volgorde. Eerst een vent en dan komt dat bed vanzelf wel. Bedden zijn er genoeg hierboven.

SOPHIE: Bent u boven toevallig mijn Hercules tegengekomen?

LOT: Hierboven? Is hier ene Hercules en is die hierboven?

SOPHIE: Ik heb hem even los gelaten, mogelijk is hij naar boven gegaan. De boef! Heeft u hem niet gezien? Hij is groen.

LOT: Groen! (*al op de ladder*) O, maar dat is-ie dan niet lang meer! Hercules, zei je?

SOPHIE: Ja. Maar, pas op, hij is alleen maar aan mij gewend. En... misschien bijt hij.

LOT: Bijten? Ha! Helemaal mijn type! Hercules! Hercules! (*af*)

SOPHIE: Helemaal mijn type? Ha! Zij is Hercules' type helemaal niet.

TRUI: (*staart naar het scherm*) Ik ben potdomme alles kwijt!

SOPHIE: Nou, kijk toch! Daar zit die deugniet. Zit me daar gewoon uit te lachen!

TRUI: Wie lacht u uit?

SOPHIE: Herculesje! Daar, vlak bij u. Op de grond. Naast uw

linkervoet.

TRUI: Waar? Ik zie niks.

SOPHIE: Ik kom even bij u. Blijft u alstublieft wel stilstaan. (*achter de balie*) Wilt u het mandje even vasthouden, als ik hem dan oppak.... (*duikt weg achter de balie*)

TRUI: (*met het mandje in haar handen, ruikt eraan*) Is ie wel zindelijk? Ik bedoel, ik heb hier werk genoeg...

SOPHIE: Kom! Vlug! Hier! (*Trui bukt moeilijk weg achter de balie, uit de zijdeur komt Mara-Joan aarzelend op, ze denkt dat er niemand is, laat de deur openstaan, gaat naar de tafel, klimt erop, gaat in Lotushouding zitten en begint met ogen gesloten te zoemen; vanachter de balie rijzen S. en T., T. met het mandje en S. heeft kennelijk Hercules in haar handen; de beide dames staren enige tijd naar M-J, Trui in klimmende woede, Sophie in toenemende verwondering; dan geeft Sophie een kreet van pijn, steekt een pijnlijke vinger in de mond; Mara-Joan schrikt op uit haar meditatie, ziet de boze Trui, glijdt van de tafel af*)

TRUI: Ik denk dat mevrouw mij iets heeft uit te leggen!

MARA-JOAN: O ja, ik kan alles uitleggen.

TRUI: Leg dan maar eens uit wat mevrouw met mijn computer gedaan heeft! (*dreigend naar M-J*)

MARA-JOAN: Kijk eens! (*houdt een blikopener omhoog*) Dank zij Mara. Nu kunnen de blikken open!

TRUI: Ik zal mevrouws blikken even openen! (*Mara-Joan naar de zijdeur*) En daar heb ik geen plat vlak voor nodig. Blijf staan! (*M-J af*) Tuttebel! (*scheldend af*)

SOPHIE: (*bekijkt haar pijnlijke vinger*) Dat heb jij nog nooit gedaan. Kijk nou, baasje bloedt. Kijk... Waar ben je? (*ontdekt Hercules onderweg naar de zijdeur*) Wat ga jij doen? Hercules!

(*loopt gedwongen rustig ook die kant op*) Baasje is niet boos, baasje is een beetje verdrietig. Baasje moet nu wel.... (*doet een uitval maar grijpt kennelijk mis en Hercules ontsnapt door de zijdeur*) Blijf staan! Cuul! Hercules!! (*af door de zijdeur. Door de entree komen Frouke en Anna op; Anna in strak zakelijk kostuum draagt een conferentiekoffertje; Frouke in haar knapste maar oudmodische mantel torst een uitpuilende weekendtas*)

FROUKE: mijn man is er altijd tegen geweest. Daar is hij erg goed in: ergens tegen zijn. Dit weekend bijvoorbeeld. Was-ie tegen. "Frouke, zegt ie" ik heet dus Frouke "blijf jij nou maar zoals je altijd was" Altijd was? Ik ben 20 kilo aangekomen sinds ons trouwen. Hij trouwens meer dan 30.

ANNA: *(kijkt rond)* Hallo!

FROUKE: Hij was dus alle keren weer tegen zo'n weekend. Nou is dat zijn natuur, ergens tegen zijn. Hij is zagezegd meer het tegennatuurlijke type. Maar dit keer, ik zag die advertentie, ik zag mezelf, ik zag m'n man, ik dacht: het is te nu of te nimmer! En kijk, ik ben er.

ANNA: Hallo! Is er iemand?

FROUKE: *(kijkt rond)* Gezellig! Je kan nog best zien dat dit vroeger een boerderij was.

ANNA: En je kan het nog best ruiken ook.

FROUKE: Hij zat teevée te kijken, Otto. Otto is mijn man.

ANNA: Otto. Hm. Dat is een palindroom.

FROUKE: Nou, nou, nou, zo'n vetzak is het nou ook weer niet.

ANNA: Een palindroom is een woord dat je kunt omdraaien, maar je leest hetzelfde.

FROUKE: Ja, maar hij las niet. Ik las. De krant. Hij keek Tv. Ajax-Feyenoord. Niet dat-ie voor Ajax is, nee, maar hij is tegen Feyenoord. Hij kijkt ook altijd naar Big Brother omdat ie er tegen is en naar De Bus en natuurlijk naar dat nieuwe programma met alleen vrouwen.

Als u het hele stuk wilt lezen dan kunt u via www.toneeluitgeverijvink.nl de tekst bestellen en toevoegen aan uw zichtzending.

Voor advies of vragen helpen wij u graag.

 info@toneeluitgeverijvink.nl

 072 5112407

“Samenspelen” is ons motto